

for evt. prisregulering. National roaming prisreguleres ikke.

Den nuværende bredde i samtrafikprodukterne opretholdes og styrkes. Blandt andet skal virtuelle netoperatører – som noget nyt i forhold til gældende regulering – sikres adgang til national roaming i mobilnettene i det omfang, det er teknisk muligt, dog alene for numre der indgår i den danske nummerplan.

Desuden skal den asymmetriske regulering af samtrafikpriserne styrkes. Konkurrencemarginerne på en række delmarkeder skal således forbedres for derigennem at sikre grundlaget for en sund og effektiv konkurrence.

Der skal gennemføres en prisregulering af de afgørende flaskehalsressourcer, der indebærer, at priserne herfor ikke belastes af utilidsvarende teknik, fejlinvesteringer, ineffektiv drift m.v.

Prisreguleringen skal desuden understøtte, at nye infrastrukturinvesteringer sker på grundlag af fremadrettede teknologivalg, så de fremmer optimal infrastruktur-opbygning frem for videreførelse af gårsdagens teknologi, og således at suboptimeringer undgås.

Endelig skal den samlede prisregulering af samtrafikprodukter i videst muligt omfang understøtte innovationsprægede investeringer, mens fremme af kapacitetsorienterede investeringer tillægges mindre vægt. Hvis hensynet til sikring af reelle konkurrencemarginer og fremme af investeringer er modsatrettede, bør hensynet til fremme af kapacitetsorienterede investeringer således alene tillægges vægt, såfremt det er sandsynliggjort, at der vil opstå et udækket behov for infrastruktur, og at konkurrence- og efterspørgselspresset ikke vil være tilstrækkeligt til at sikre den fornødne udbygning.

I det omfang konkrete samtrafikprodukter ikke længere har karakter af egentlige flaskehalsressourcer, hvor én markedsaktør kan kontrollere adgang og/eller prisfastsættelse, fremgår det af den politiske principaftale af 8. september 1999, at selve prisreguleringen bør lempes og/eller afvikles, hvis det kan ske uden skadevirkninger for konkurrencen.

For så vidt angår konkrete prisfastsættelsesmetoder fremgår det af den politiske principaftale af 8. september 1999, at LRAIC-metoden skal anvendes til at sikre nedsættelser af de samtrafikpriser, som selskaberne skal betale for at udveksle trafik med hinanden i de faste net (koblet samtrafik) og af de samtrafikpriser, som selskaberne skal betale for at benytte andre selskabers abonnentledninger (accessnet) og telefoncentraler, bygninger m.v. (samhusning).

På kort sigt skal den såkaldte bedste praksis prisfastsættelsesmetode styrkes, så det bliver klart, at

samtrafikpriser kan nedsættes med henvisning til, at der i et eller flere lande findes lavere samtrafikpriser for tilsvarende ydelser. Der udarbejdes med sigte herpå en ny prisfastsættelsesmetode baseret på bedste praksis sammenligning med ét land. Metoden udarbejdes sådan, at sammenligningen korrigeres for væsentlige forskelle i det faktiske sammenligningsgrundlag mellem det pågældende land og Danmark. Det kan for eksempel være nettets alder og tekniske opbygning, landets urbaniseringsgrad og en række økonomiske forhold. Desuden fastholdes den gældende bedste praksis prisfastsættelsesmetode, der bygger på sammenligning af danske samtrafikpriser med samtrafikpriser i 3 andre lande.

5. Forbrugerbeskyttelse

På dette område lægger den politiske principaftale af 8. september 1999 ikke op til større ændringer.

Der er dog enighed om, at der skal gennemføres en nærmere analyse af, om den gældende, meget detaljerede sektorspecifikke regulering af forbrugerbeskyttelse reelt er til fordel for forbrugerne, og om der er behov for justeringer for at imødegå unødigt bureaukratisering. Sigtet bør i givet fald være en øget vægt på information frem for en detaljeret kontrol med selskabernes udbudsvilkår.

Der er samtidig enighed om at se nærmere på, om der er fordele ved at lade behandlingen af forbrugerklager på teleområdet overgå fra Telestyrelsen og Telebrugernævnet til et privat brancheklagenævn, som f.eks. Forsikrings- eller Pengeinstitut-Ankenævnet. Et sådant nævn skal ifølge Lov om Forbrugerklagenævnet godkendes af Forbrugerklagenævnet. Godkendelse gives kun, hvis klagenævnets vedtægter indeholder bestemmelser om nævnets sammensætning og sagsbehandling, der er betryggende set fra en forbrugersynsvinkel.

Der er derfor enighed om, at der i forbindelse med lovrevisionen skal sikres hjemmel til en eventuel efterfølgende opgave- og kompetenceoverførsel, herunder til eventuel nedlæggelse af Telebrugernævnet, hvis en alternativ klagestruktur på forbrugerområdet etableres.

Endelig er der enighed om, at det bør vurderes, om netværkssamfundet stiller nye krav til forbrugerbeskyttelse og til sikring af tilgængeligheden for bl.a. handicappede.

6. Forsyningspligt

Af den politiske principaftale af 8. september 1999 fremgår, at der er enighed om, at forsyningspligtens omfang bør videreføres uændret.